

Nadežda Elezović

Sveto u modernom apstraktnom slikarstvu

Moderno apstraktno slikarstvo zasniva se na stvaranju novih oblika u konstrukciji slikarske forme, koja označava nemimetičko, neprikazivačko, aikonično slikarstvo. Iako je avangardna umjetnost početka 20. stoljeća svojim umjetničkim postupcima i teorijskim polazištima zastupala teze o autonomiji umjetnosti, pojedini umjetnici modernog apstraktnog slikarstva nisu se odrekli područja duhovnosti, religijskog i spiritualnosti. Posredstvom učenja heterodoksnih duhovnih pokreta sredine i kraja 19. stoljeća, ponajprije teozofije Helene Petrovne Blavatsky i Annie Besant, te antropozofije Rudolpha Steinera, kao polazišta za kreiranje modernog apstraktnog slikarstva, Vasilij Kandinski izvodi teoriju lirске apstrakcije, Piet Mondrian redukcijom elemenata kreira neoplasticizam, dok Kazimir Maljevič uspostavlja najradikalniji oblik modernog apstraktnog slikarstva – suprematizam. Prema izvornim zapisima umjetnika - V. Kandinskog, P. Mondriana, K. Maljeviča - odnosno teorijama modernog apstraktnog slikarstva, rad istražuje utjecaje sustava mističnih učenja na razvoj lirске apstrakcije Kandinskog, neoplasticizma Mondriana te suprematizma Maljeviča.